

Artikel VII. Finantserne.

Sek. 1. Alliancens Regnskabsaar udløber den 31te December.

Sek. 2. Foruden de regulære Rapporter skal Kassereren ved hvert Internationalt Møde give en Oversigt over Finantsernes Status i Alliancen fra 1. Januar til Udgangen af den Maaned, der gaar forud for et saadant Møde.

Artikel VIII.

Valg af Bestyrelsesmedlemmer.

Sek. 1. Bestyrelsesmedlemmerne af denne Alliance skal vælges ved de regulære Firaars-Møder. De skal vælges ved en almindelig Afstemning. De tre Personer, som faar det højeste Stemmetail for hvert Embede, skal betragtes som Kandidater, hvorpaa Valget skriftlig afgøres.

Sek. 2. Bestyrelsesmedlemmernes Embeds-tid udløber ved sidste Sammenkomst af Firaars-Mødet og de nyvalgte Bestyrelsesmedlemmer indtræder i deres Embede umiddelbart efter Firaars-Mødets Ophør.

Sek. 3. Hvis Død eller Udtrædelse danner en Vakance i Bestyrelsesraadet skal den nye Udnævnelse gøres af det Nationale Forbund, af hvilket den tidligere Embeds-Indehaver var et Medlem. Om dette ikke sker i Løbet af seks Maaneder, skal Bestyrelsesraadet fylde Vakancen.

Sek. 4. De Personer, der skal være berettigede til at stemme ved Alliancens Firaars-Møde skal være de syv valgte Bestyrelsesmedlemmer, de Internationale Ex-Præsidenter og de regulære Delegerede fra de optagne Nationale Forbund (eller Føderationer) samt Nationale Komitéer. Ved Valget af Bestyrelsesmedlemmerne skal de Delegerede, som er tilstede fra hver Nation, give alle de Stemmer til hvilke den Nation er berettiget. Stemmene skal afgives paa samme Maade i hvert Spørgsmaal, saasnart de Delegeredes Flertal bestemmer det. I alle andre Tilfælde skal hver Delegeret have én Stemme.

Sek. 5. Ethvert optaget Forbund, hvis Afgift er ubetalt en Maaned forud for et Møde, skal miste sin Stemmeret ved samme Møde.

Artikel IX.

Konstitutionens Ændring.

Konstitutionen kan ændres ved to Trediedels Stemmer i ethvert regulært Firaars-Møde, naar Melding herom er givet til Præsidenten seks Maaneder før Mødet. Om nogen Hindring herfor skulde være indtruffet kan Ændringen tages under Overvejelse naar Melding herom gives til Mødet tre Dage forud.

Lov-Tillæg.

Den Internationale Kvindestemmerets Alliance staar ved gensidigt Samtykke af dens Medforbundne forpligtet til at iagttage den strængeste Neutralitet i alle Spørgsmaal som er nationale; til at respektere hvert optaget Forbunds Uafhængighed og til at give det frie Hænder i alle Sager, der angaar dets eget Land.

Politik og Kvinder.

Næppe har Kvinderne her i Danmark faaet den kommunale Valgret, før de lægger ud paany efter det endelige Maal: Den politiske Valgret.

Maaske er Kvindernes lykkeligste Tid nu, mens de kæmper for at naa dette Maal. Erfaringen viser jo, at der aldrig er megen Lykke ved Opnaaelsen.

Men endnu er Kvinderne jo ikke naaet til Vejs Ende. De har Lov til i hellig Begjstring at arbejde henimod, at Retfærdigheden sker fyldest:

»Almindelig Valgret for Kvinder som for Mænd.«

Ak, hvor skønt dette lyder. Og hvor der senere vil blive slidt paa og sjakret med disse ophøjede Begreber.

Thi altfor meget skal vi ikke lulle os ind i den Forestilling, at med Kvinderne kommer en ny Værdi ind i det offentlige Liv. At de kommer som Fredens Apostle, der faar al Tvedragt til at forstumme.

De kommer som de Mennesker, de er. Mange smaa Ærgerrigheder, der vil frem. Og her som blandt Mændene kun nu og da enkelte, der kun vil Sagen.

Men hverken hun eller han vil kunne begaa sig. Det er ikke praktisk at være alt for ideel. Der maa handles og slaaes af baade her og der. Det gælder blot om at være den snildeste.

Det er altid de snildeste — om end ikke fineste — der tager Stikket hjem.

Se alt det, mine Damer, maa De ind i.

Der er derfor ogsaa enkelte ridderlige Mænd, der har benyttet det Modargument:

»Vi holder altfor meget af Kvinderne til at vi vil have dem ind i alt dette.«

Men se, Kvinderne vil nu ind alligevel — hvad enten det saa bliver ondt eller godt, for de synes, det er mest retfærdigt saaledes.

Og foreløbig har de saa Lov til at drømme om alt det skønne, de vil bringe ind i det offentlige Liv.

Og der trænges jo en Del til, at de Drømme kan blive til Virkelighed.

Kvindernes Udsigter!

Ja, de er jo bedre, end de har været.

Thi først og sidst er Kvinderne nu Stemmer. De tæller med.

Og en Stemme er i Danmark i det Herrens Aar 1909 noget saare fint og vigtigt.

Hvor er der ikke kælet og lokket for Arbejdere og vore Husmænd. Nu kommer Turen sikkert til Kvinderne.

Og Kvinderne lokkes ikke mere med

Smykker og Silkekjoler. Sligt erhverver de selv.

Nu er Prisen den politiske Valgret.

Kvinderne vil virkelig ogsaa have Lov til at sidde som Folke- og Landstingsmænd og lave Love — eller snakke med om Love.

Dansko Kvinder har alt til Rigsdagen indgivet Andragende om, at der maa blive taget fat paa den Grundlovsforandring, der er nødvendig for at Kvinder kan faa politisk Valgret.

Men de høje Herrer forundredes lidt.

Der var jo lige givet rundelig. Et Par skønne Damer lyste alt op i vort Borgerraad.

Nej, sandelig havde de nu ikke Tid til igen at tænke paa Damerne.

Der laa vigtigere Sager for.

Denne vigtige Sag var Forsvarssagen.

Den har hvilet som en Mare og hersket som en ond Trolde over Danmark, idet den har dæmmet op for alt andet Fremskridt.

Og den har gjort mere endnu. Den har delt det danske Folk i to fjendtlige Løjre, saa havde vi ikke Brug for en Hær til vore udenlandske Fjender, kunde det se ud til, at vi kunde faa Brug for den til at stifte Fred indenlands. Hvis man da kan slaaes sig Freden til?

Nu er der Udsigt til at faa Forsvarssagen løst. Og enten den saa bliver løst godt eller slet — er en Løsning bedre end den evindelige Kævlens om Forsvar eller ikke Forsvar — om et Fort hist — om et Fort her — thi den Tid, hvori der stredes om Bevillingerne, kostede Landet flere Penge end de Summer, der stredes om.

Og saa var det pekuniære Tab maaske endda ikke det største. Men det at danske Mænd, der burde staa sammen som Brødre, stod hadefulde og mistænksomme overfor hinanden, var maaske et endnu større Tab; idet Folkekarakteren og Broderfølelsen ødelægges derved.

Naar Forsvarssagen er løst, falder Sindene vel i Ro, og der bliver da Plads for andre Opgaver.

Og saa kan Kvinderne maaske faa mere Ørenlyd for deres Krav om politisk Valgret.

Der bliver atter Plads for roligt, sagligt Arbejde.

Bølgerne vil maaske nu og da gaa højt. Men Kvinderne kan med vanlig Energi bore sig frem alle Vegne. Og vel ogsaa benytte sit Snille, saa hvert Parti vil tro, at just dette vil faa Fordel af at give Kvinderne politisk Valgret.

Og lad dem kun tro det.

Men alle de Kvinder, der ved at betragte